

12.10.1976,

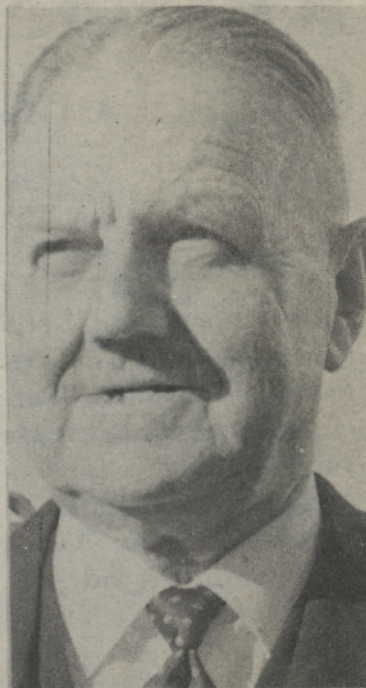
24 låtar värdefull gåva till spelmansförbundet

Om man i våra dar någon gång lyckas få tag på en gammal spelmansbok, är det i regel någon klockare, som gjort sig möda och besvär att teckna upp melodierna. I regel var ju klockarn den ende bland allmogen, som kunde noter. Men det fanns fordom en grupp yrkeskunniga människor, som hela sitt liv sysslat med musik och vid sin pensionering började sysselsätta sig med att teckna upp sin tids populärmusik, och det var en och annan militärmusiker. Så finns det helt naturligt en tredje grupp: de notkunniga storspelmännen. Gruppen nr två skall jag här ägna några rader.

Anledningen till detta är att musikläraren och kompositören Dag Lundin, Hälleforsnäs, givit Södermalands Spelmansförbund en värdefull gåva 24 låtar från musikfanjunkaren Ludvig Lundin (1881—1962), hämtade ur fem handskrivna nothäften från 1899 fram till 1920-talet. Ludvig Lundin var Dags farfar, en synnerligen musikalisk anfader. I ett brev till mig skriver Dag: "Jag vill till arkivet ge några låtar, som i en del fall kanske inte är kända. Samtidigt vill jag peka på farfar som en av dessa många militärmusiker, som onekligen gett svensk spelmansrörelse ett handtag genom sina uppteckningar".

Ja, det har då sannerligen den gamle musikfanjunkaren gjort. Om man skulle våga sig på det djärva experimentet att jämföra klockarnas och militärmusikernas folkmusikuppteckningar — jag har i arkiven sett åtskilliga exempel på bådadera vid mina forskningar på skilda orter — så kommer man till det resultatet, att militärmusikerna varit mest noggranna och mest kunniga. Slutatsen är ingen överraskning: klockaren har under huvudparen av sin musikutövning sysslat med sakral musik och haft sin utbildning på det området. Militärmusikerna däremot har bakom sig en helt annan både musikutbildning och musikutbildning.

Det är en fröjd att ta del av Ludvig Lundins uppteckningar. De är föredömliga. För att nu använda

Musikfanjunkare Ludvig Lundin 24 låtar från åren 1899—1920 har överlämnats som gåva till Sörmlands spelmansförbund.

ett berömande omdöme, som professor Sven Kjellström någon gång använde om något, som han tyckte särskilt om. Notskriften är mycket prydlig och vittnar om den gamle musikfanjunkarens kunnskap och noggrannhet.

Det återstår endast att tacka Dag Lundin för hans värdefulla gåva till arkivet, hålla tummarna för att hans symphonia folkloriska snart blir offentlig framförd av någon symfoniorkester och önska honom hälsa och skaparkraft.

GUSTAF WETTER